

TOVERI

Linnun suomalaisen työväenlehtenä, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA
SULO SYVANEN

TOVERI

(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.

Ilmoitushinta 40 postitusta. Kuleman-
ilmoitukset \$1.50 kerta ja muistovärsyillä
\$2.00 kerta. Kuluu, syntymä- ja avioliito-
toimitukset 50c kerta. Haluannettua- ja
nimenmuuttoluokkaiset 25c kerta, naima-
ilmoitukset \$1.50 kerta, avioeroilmoitukset
\$1.00 kerta. Seisovat ilmoitukset sopimuk-
sen mukaan. Satunnaisia ilmoituksia
tulee rahaa seurata mukana. Englannin-
kielisiä suomennekiitä vapausi.

Entered as second-class mail matter July 18,
1912, at the postoffice at Astoria, Oregon,
under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuosi...\$4.00 6 kuukautta...\$2.25
3 kuukautta...\$1.35 1 kuukausi...\$0.50
Suomen ja muulle alueille:
Yksi vuosi...\$6.50 6 kuukautta...\$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year...\$4.00 Six months...\$2.25
Three months...\$1.35 One month...\$0.50

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40
cents per inch. Special discount is allowed
for larger and continuous advertising.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.
A. O. NIKULA, Manager.

Ei ole olemassa yhtään liikkeenharjoittajaa, joka ei riistäisi kansaa, ja ne riistävät niin paljon kuin voivat.

Muunlaisten olemassaolo on mahdollisuus, sillä mikään liike ei pysy pystyssä muuten kuin riistännän avulla. Liikkeenharjoittajan täytyy riistää, tai joutua itse riistettäväksi.

Jokainen suuri trusti on niittänyt — riistänyt — sotavoittoa satumaisia summia viimeisten kolmen vuoden kuluessa, mutta niistä ei ole vielä yhtään julistettu vihollisen palveluksessa olevaksi. Sen sijaan on työväenjärjestöjä, jotka ovat olleet pakotettuja kasvavan riiston vaikutuksesta vaatimaan järempää valtiokavaltajan ja isänmaanhilhoisuuden polttrouadalla. Mutta se on helposti ymmärrettävissä: työväenjärjestöjen syyttäjät ovat itse syyllisiä siihen mistä toisia syyttävät ja itsensä pelastamiseksi koettavat asettaa syyntoisten niskoille.

Erheellistä olisi selittää, että näitä porvarilehtien lausuntoja annetaan tarkoituksella vaikuttaa kapitalisteihin siten, että ne lakkaisivat riistämästä. Sellaista tarkotusta ei tuki ole. Henkilö joka ei paremmin tuntsi peliä, ei säilyisi toimittajatuolilla kahta ateriaa väliä. Ne kirjoitetaan tarkoituksella saada yksinkertainen kansa sellaiseen käsitykseen, että tavallisissa oloissa ei ole olemassakaan mitään riistoa, vaan että tällaisten poikkeustilanteiden vallitessa saattaa esiintyä joku rosvoluontoinen kapitalisti, joka riistääkin.

Riisto-oikeus on koko kapitalistisen järjestelmän perustuslakina, ja siksi olisi katsottava sellainen tilanne, jossa ei riistettäisi, poikkeustilanteeksi, mutta sellaista ei ole odotettavissa.

Teistä se riippuu, hyvät herrat

Hallitus tarvitsee laivoja. Laivojen hankkiminen Amerikallean on yksi keino rauhanpäivän lähentämiseksi ja uhrauksien lopettamiseksi. Miten kauan tulevat nämä työeläkkäiset laivojäärille jatkumaan? Ylläolevaan Oregon Journalin huudahdukseen sopii lyhyt vastaus: se riippuu kokonaan teistä riistäjistä, kun te suvaitsette antaa työläisille järjestysvoimien kunden ja kunnollisen palkan, niin työt alkavat, mutta kun te pakotatte työläiset avoimeen taisteluun, niin saattaa olla että ne ovat keskeytyksissä pitemmän ajan.

Muunlaisia kapitalisteja ei olekaan

Erään porvarilehden toimitusluvulta sattui silmiimme seuraava lausunto: "Kapitalisti jonka ensimmäisenä päämääränä sodankäynnissä on läheivoittojen hankkiminen, on pahempi kuin pelkuri. Merirosvomaiset liikkeenharjoittajat, jotka suunnittelevat kansan riistämistä sotatilanteen varjossa, ovat vihollisen palveluksessa." Siten saattaa olla laita, mutta muunlaisia kapitalisteja ei ole.

Miltä se asema nyt näyttää

Puutarvateollisuuden lakko monine vaiheineen ja ristiriitoineen on saanut uuden käänteen, joka ei ole merkitystä vailla, ja siksi siihen asiaan saaneekin nyt palautua, vaikkapa keskustelun aiheuttamiseksi, koska tavallaan voidaan taistelun katsoa päättyneeksi. Vaikkapa lakkoa ei olekaan tunnustettu virallisesti päättyneeksi, niin on kuitenkin ilmoitettu, että miehille on annettu lupaa palata töihin ja "jatkua lakkoa työmaalla". Lakon tarkoituksista ja menettelytavoista saanee nyt yleisesti puhua. Kirjeenvaihtajamme Aberdeenistä tiedottaa, että eräät sikäläisillä kämpillä työskennelleet I.W.W:n pojat, jotka askeittain palasivat töihin, aikomuksella "lakkoutua työssä ollessaan", kuitenkin muuan sanottuun liiton periaateselostus edellyttävät, ovat kokonaan epäonnistuneet yrityksessään. Miehät ovat yhteisestä sopimuksesta lakkaneet työstä tehtyään kahdeksan tuntia; mutta seuras ei ole ollut kahdeksan tunnin työpäivän käyttäntönläminen, vaan miesten erottaminen työstä. Muunlaista tulosta ei sellaisesta menettelytavasta voinut odottaa. Jos kahdeksan tunnin työpäivä olisi sellaisilla toimenpiteillä saavutettavissa, niin hullaan oli silloin mennä koko lakkoon ja alistua kaikkeen siihen puutteeseen ja niihin kärsimyksiin, joita lakko aiheutti. Muutamien miesten lakkauttamisen työstä kahdeksan tunnin kullutta ei merkitse mitään avustusta kahdeksan tunnin työpä-

tahdotaan estää taistelemasta järjestysvoimien hyväksymiseksi nyt, jolloin kapitalistien on useassa tapauksessa mahdollon saada niin paljon rikkureita, että lakot voitaisiin murtaa.

Lakkotaistelujen leviessä ja yhä uusien työpaikkojen joutumassa seisaustilaan seurauksena riistäjäporonien itsepitäisyydestä kieltäytyessään luovuttamasta edes muruja suunnattomista sotavoitostaan, joita tulevatkin sukupolvet saavat maksa vielä vuosikymmeniä, aletaan porvarien taholta yhä äännekkäämmiin huutoa, että työväestöön "ei saisi käyttää tilaisuutta hyväkseen".

Missä olisivat työläiset käyttäneet "tilaisuutta hyväkseen"? Eivät missään. Ei ole olemassa yhtään ainoaa esimerkkiä, jossa voitaisi edes olettaa työläisten menneen lakkoon vain siksi että tilaisuus siihen on suotuisa. Jo kaikkessa tapauksessa on lakkolaikkeen pohjalla olojen entistään kurjistuminen, sillä vain se on saanut Amerikan vanhoillisimmankin työväestön heräämään toimintaan.

Muuan Amerikassa vierailut englantilainen "työväestön edustaja" on kulemma "ratkaissut" työväenkysymyksen sillä yksinkertaisella tempulla, että "molemmat puolet" suostuvat olemaan "käyttämättä tilaisuutta hyväkseen". Ja luonnollisesti selitetään että riistäjät ovat siten menetelleet. Kuinkas muutoin, eiväthän ne koskaan pyri ottamaan — enempiä kuin saavat irti. Sellaiset hienosieluiset shakaalit! Kuinkapa ne voisivatkaan "käyttää tilaisuutta hyväkseen"!

Mutta katsokaamme. Muutama päivä sitte julkasimme erään kirjotuksen, jossa todistettiin Yhdysvalloissa kiskottavan esim. sokerilla tänä vuonna noin 150,000,000 dollaria enemmän kuin kaksi vuotta sitte, ja kaikilla tuotteilla kiskotaan samalla tavalla enemmän kuin ennen. Mutta silti eivät riistäjät ole "käyttäneet tilaisuutta hyväkseen"! Eivät ainakaan porvarillisen sanomalehtistön mukaan.

Lännen puutarvateollisuuden kiskotus puutarvateollisuuden viitsi kukaan puutarvateollisuuden kiskotus, ja kuusi kertaa korkeammat hinnat kuin ennen sotaa, mutta silti on niiden saapellavien kannattajilla naamaa sanoa, että kapitalistit eivät ole käyttäneet tilaisuutta hyväkseen.

Sellaiset työstälakkaamiset, joita Grays Harborin tukkikämpillä ilmoitetaan tapahtuneen, ovat taistelussa hävinneen epätoivoisia pomistuksia, joilla ei saada aikaan toivottuja tuloksia, ja siksi riistävät työstälakkoja, joita ei pidä pidettäväksi. Mutta tässä I.W.W:n lakon päättämiseksi näky olevan vielä eräs puoli, joka ei ole vielä merkitystä. Kun lehdesämme lakon alussa epäiltiin sanottuun liiton herraajohtajien tarkoituksia, ja selitettiin, miten sen omaisuudenhävittämisopit saattavat joutua aseiksi lakkolaistien vastaan, vaikkapa heillä ei olekaan mitään sellaisia aikomuksia, niin suutahtivat eräät ammattineuvojamme ja muuan osastokin saatiin jo esille vastalauseineen. Mutta nyt tunnustaa Seattlesta ilmestyvän Industrial Workerin toimittaja, että lakko julistettiin vain siksi että saatiin estettyksi Timberworkers unionin pääsemistä lakon johtoon, kun tiedettiin sen suunnittelevan lakkoa. Ja Aberdeenin peliluola-tuplajut, jotka ovat tehneet vuosikausia kaikkensa sikäläisen osaston ja sosialistisen toiminnan tukahuttamiseksi, ovat kerta toisensa perästä vaatineet, että lakosta ei saa puhua muuta kuin I.W.W.-liiton lakkona. Tuutupa sitä kuin jollakin olisi syytä hämmästyä asiain tällaisesta käännteestä, jos ne yleensä minkäänlaisesta hämmästyvät.

Yllämainitun lehden toimitus kirjoittaa: että lakkoutuminen kahdeksan tunnin työpäivän saavuttamiseksi on "mielettömyys, joka voi peittyä vain sen vanhuuteen", ja että lakko työmaalla on ainoa keino kahdeksan tunnin työpäivän saavuttamiseksi. Le-

Valtettavasti on työväestön keskuudessa sellaisia, jotka eivät voi ollenkaan nähdä asioita muuta kuin hiukan pinnalta. Yhteiskunnallisten asiain käsittämisen on heille samanlaista kuin kiinalaisen kirjoituksen lukemisen, siitä ei tule mitään. He ovat valmiit taipumaan kapitalistien kaikkiin suunnitelmiin, peulaamaan aina samaa "yhteisten etujen" petollista peliä, jossa työläiset poikkeuksetta jäävät tappiolle.

Gompersin edustaja, joka kannattaa samaa luokkarauhaperiaatetta, että "molempien puolel" tulee olla käyttämättä tilaisuutta hyväkseen, esittää saman ratkaisun lakkoliikkeelle, kuin yllämainittu englantilainenkin. He selittävät että jotkut kapitalistit kyllä riistävät, mutta että se on väärin, ja että jos kapitalistit tekevät vääryyttä, niin työväestön ei saa seurata esimerkkiä. Sellaisia aasimaisuutta ei työväestö ole kuitenkaan voinut noudattaa. Vatsa ei ole siihen taipunut, vaikkapa avostoa joskus olisikin.

Ei ole pitkä aika siitä, kun tilastollisilla numeroilla todistettiin tämän maan riistäjäluokan kiristyneen itselleen sotatilanteen varjossa yli neljän biljoonaa dollaria enemmän voittoja kuin ennen.

Mikä sitova todistus siitä, että sillä puolella ei ole "käytetty tilaisuutta hyväkseen"!

Mutta voittojen kiristäminen ei ole ainoa, jossa kapitalistit käyttävät tilaisuutta hyväkseen. Ne käyttävät sitä myöskin työläisten oikeuksien riistämiseksi. Se on luokkarauhan ainoana tarkoituksena. Sota-ajalla ei saisi työväestön vaatia sellaisia tunnustuksia oikeuksilleen, joita ei voi saada tunnustetuksi milloinkaan, selittävät luokkarauhan apostolit! Ei saisi ryhtyä mihinkään toimenpiteisiin sen hillittömän riiston vastustamiseksi, jota kapitalistit sotatilanteen varjossa harjoittavat, ja joka on jo käynyt selväksi, että se uhkaa tehdä työväestön elinehdot monessa tapauksessa vallan siemämömmiksi.

Lammaslauman asetetun suden voisi odottaa yhtä hyöhin olevan kajoamatta karitsoihin, kuin odottaa kapitalistin olevan vähemmällä voitolla kuin se voi saada. Vesi menee sulun ylitse heti kun se kohoaa kyllin korkealle, ja yhtävähän kuin veden "oma tahto" pidättää sitä sulun

dessä vakutetaan, että I.W.W.-liitolla ei ollut ajatustakaan julistaa lakkoa. Selostettuaan "uudenlaisia" menettelytapojaan, joiden mukaan lakkoja olisi käytetty, ja joiden mukaan lakkoja I.W.W.-liiton taholta käydään, jatkaa lehti: "Kun lakko puutarvateollisuusallalla julistettiin, olisi turvautunut sellaisiin menettelytapoihin, elleivät isännät olisi jo etukäteen onnistuneet jakamaan työläisiä jotta ne olivat sitä helpommin voitettavissa. Tämä oli J. G. Brownin tehtäväksi, joka jälleen turvautui samoihin menettelytapoihin, joilla oli ennenkin särkenyt lakkoja. Se että Brown julisti lakon aivan heikennäköisenä neljännen päivän jälkeen, jolloin työläiset olivat tulhaneet suurimman osan varoistaan, osoittaa jo sellaisenaan, kenen palveluksessa hän oli... Brown pakotti i.w.w.-läiset lakkoon aikana jolloin niillä oli kaikkien vähimmät voiton mahdollisuudet."

Siinä sitä siis ollaan! I.W.W.-liiton johtajat olivat siis jo etukäteen varmoja lakon seurauksista, mutta estäkkeen sen "viidentoista miehen unionin" pääsemistä lakon johtoon, riensivät itse julistamaan lakon! Onko väärin sanoa sellaista menettelyä provokaattorimaiseksi?

Onko väärin varotella sen sulhteen työläisiä, joiden edessä on taistelu elinehdoista? Se mitä ylläolevassa selitetään laavertelua, jolla ei ole mitään kantavuuksia asiointuntijain piirissä. Brownilla ei ollut sen enempiä tekemistä Timberworkers unionin lakkoliikkeen kanssa, kuin jollakin i.w.w.-läisillä. Eihän Brown kuulunut koko union. Lakkoliikustus an-

lyttee vuotamasta, pidättää kapitalistin oma tahto häntä kiskomasta kaikkea kuin voi saada ja haluamasta hiukan lisää.

Sellaista saattavat puhua vain uskonnolliset fanatiikit, joilla ei ole aavistustakaan "tämän mailman" liikelaeista, ja ne, joiden mielipiteet ja vakaumukset vaihtelevat maksun mukaan. Työväenliikkeen johtaja, joka sellaisenaan ajattelee, on kaiken arvostelun alapuolella; henkisesti ja tiedollisesti toimeensa kelpaamaton nari, jota jokainen työnantaja käyttää hyväkseen, ja joka pettää ne, jotka toiminnassaan turvautuvat hänen neuvoihinsa.

Olipa tilanne mikä hyvänsä, kapitalistit johtavat liikettä aina liikelakien mukaan, eikä liikettä muuten voikaan johtaa. Sotati-

lanteen vallitessa vallitsee kapitalistien ja työläisten välillä aivan samanlainen etujen ristiriita kuin rauhan vallitessakin; tai mikäli erotusta on, on se siinä, että vastakohdat näytävät sotatilanteen vallitessa käyvän suuremmiksi, sillä juuri sotatilanteen tarjooa riistäjille ne etuisuudet, jotka se riistää työväestöltä.

Taloussoppi ja inhimillisyyssyste eivät ole sekotettavissa toisiinsa enempiä kuin vesi ja öljy. Yhtävähän kuin alkemisti voi onnistua kullanneksemiskokeiluissaan, voivat luokkarauhan apostolit onnistua poistamaan etujen eroavaisuutta työväestön ja kapitalistien väliltä, olipa yhteiskunnallinen tilanne minkä nimellinen tahansa, niin kauan kuin kapitalistinen tuotantotapa vallitsee.

MAILMANKATSOMUKSIA

RAITTIUSSAARNA.

Reininmaakunnan saksalaiset ovat tunnetut eteviksi "viiniviljelijöiksi", s.o. sekä kasvattajiksi että nautuslajiksi. Paastonaikeissa saarnassaan otti eräs sikäläinen tuomioruhtsa nuhdellakseen seurakuntalaisiaan Hällissä viinijuonnista, lausuaan m.m. seuraavaa:

"Tiedättekö, rakkaat, katumuksen ja parannuksen armon valmistautuneet saanakuulijani, että on suurimpia syntöjä käyttää väärin jaloimpia jumalan lahjoja. Mutta väärinkäyttö alkoon estäkö meitä niiltä oikein käyttämästä. Sillä kirjoitettu on: Viini virvottaa ihmisen sydämen! Siitä ymmärrämme, että me aivan hyvin voimme ja että meidän tuleekin nauttia viiniä ilahuttaksemme itseämme ja ystäväme. Eipä taida miespuolisen saanakuulijoihin joukossa olla yhtään, joka ei voisi nauttia kahta tuoppia viiniä, tuntevasta siitä mitään häiriötä; mutta joka kolmannesta tai neljännestä tuoppista jo niin kihottuu, että unohtaa itsensä eikä tunne valmoansa ja lapsiaan, vaan heitä haukkuu, lyö ja potki, siten kohdellen rakkaimpiensa kuin olivat ne hänen paljimpia vihollisiaan, hän viipymättä ryhtyyköön tutkistelemaan itseänsä ja luopuokoon sellaisesta yllykemyksestä, joka tekee hänet jumalalle ja ihmisille inhottavaksi sekä vertaistensa ylenkatseneen alaiseksi."

"Mutta kuka neljä taikka viisi ja kuusiin tuoppia nautittuansa vielä on silnä määrässä oma itsensä, että voi heilästä tarttua kristillijensä kokoukseen, hoitaa kunnollisesti talouksensa sekä ojentaa itsensä hengellisen ja maallisen esivalan säädöksiin mukaan, — nauttikoon hänkin kiitollisuudella hänelle suodun osansa. Kuitenkin hän varokoon menemästä

"Mutta kuka neljä taikka viisi ja kuusiin tuoppia nautittuansa vielä on silnä määrässä oma itsensä, että voi heilästä tarttua kristillijensä kokoukseen, hoitaa kunnollisesti talouksensa sekä ojentaa itsensä hengellisen ja maallisen esivalan säädöksiin mukaan, — nauttikoon hänkin kiitollisuudella hänelle suodun osansa. Kuitenkin hän varokoon menemästä

nettiin Aberdeenissä Timberworkers unionin taholta sen jälkeen kuin ensin oli jätetty miesten vaatimukset isännille. Brown on ainoastaan Shingleweaver unionin esimies, eivätkä nämä unionit olleet silloin vielä yhdessä kun Timberworkers unioni julisti lakon.

Kaikkissa tapauksissa on syyntä asettaminen Brownin kontolle "mielettömyys, joka voi peittyä vain sen vanhuuteen"; se on vain yksi näitä vanhuudesta kuluneita menettelytapoja, joilla I.W.W:n johtajat ovat aina taistelleet työväenliikettä vastaan. Kieltämätön totuus on, että I.W.W.-liitto julisti lakon Washingtonissa sen jälkeen kuin se ensin oli julistanut sen Montanassa ja Idahossa. Jos sillä todellakin olisi ollut aikomus käyttää vain "työmaalakkoa" Washingtonissa, niin mistä joutui sitte "vanhanaikaisen lakon" julistaminen muissa valtioissa, ja mistä joutuu se, että Arizonaissa ja muualla on julistettu saman liiton taholta niitä samoja "vanhanaikaisia lakkoja", joilla ei Industrial Workersin toimittajan mielestä ollut mitään voiton mahdollisuuksia?

Luonnollisesti koettaa suomalainen syndikalistinen johtajajakkii taas selittää tätä juttua joksikin muuksi kuin se on. Heidän tehtävänä on etsiä uusia vääristelyjä, sillä eihän toki se Washingtonin puutarvateollisuuden puolen miljoonan rahasto ole vielä kaikki kulutettu, vaikka I.W.W.-liitolla on kallisuuskaarihaalit useassa kaupungissa.

Mielettömyydessä haake Verroja selitys, että "väärinymmärryksen välttämiseksi" oliin pakotettu julistamaan lakko Washingtonissa, koska muuten olisi jouduttu siihen käsitykseen, että I.W.W.-liitto skäppää Timber-

VAHINGONILOA.

Eräällä kauppialla oli tapana itse viedä tavarat ostajilleen. Hän tuli pian ostajapiirissään tunnetuksi siitä, että hänellä myös oli tapana tulla ostajilleen enemmän tavaraa kuin he olivat tilanneet. Muutamana päivänä ei kauppias ollutkaan itsekuluttamassa tavaraa ostajille, vaan hänen sijastaan tuli hänen puotipaivelijansa.

"Mikäs nyt kauppaimeistä vaivaa?" kysyi eräs ostajista puotimieheltä, "onko hän sairas?" "Ei, vaan rouva on hänelle lahjottanut kaksoset", vastasi puotilainen. "Se oli hänelle parhaksi", virkkoi silloin ostaja. "Saa kerran itsekin kokea, miltä tuntuu saada puolta enemmän kuin on tilannut."

KUKA ON LENIN?

Tuosta viime aikoina usein mainitusta venäläisestä toverista antaa eräs sveitsiläinen puoluelehti seuraavia tietoja: Kymmenvuotisen maanpakonsa ajan on Lenin oleksellut Sveitsissä ja Geneven kaupungissa julkassut pientä venäjänkielistä lehteä, jota salaa kulettihin Venäjälle. Sodan puhjettua äänestivät duuman sosialistiedustajat sotavarojen myötämisä vastaan, mutta siitä huolimatta he Tscheden kautta sitoutuivat kannattamaan hallitusta sodankäynnissä. Lenin yksin pysyi leppymättömänä ja alun pitäin taisteli tätä venäläisten sosialistien omaksumaa kantaa vastaan. Kolmen sotavuoden kuluessa Venäjän sosialistien kansainvälinen, sotavastainen vähemmistö, jolla v. 1914 ei, Leniniä lukuunottamatta, vielä ollut roukettua esiintyä avoimesti sotaa vastustamaan, on saanut enemmän kannattajia. Nämä ne huhtik. 16 p. 1917 tervehdivät kotimaansa palavaa Leniniä taipumattomana johtajanaan, hän kun yksin sodan ajasta saakka oli kokenut tuota sittemmin niin monilukuisia uhreja vaativaa viitsautta torjua.

Leninin oikea nimi on Vladimir Iljitsch Uljanoff, ja on hän nykyään 47 vuoden ikäinen. V. 1887 hänet tuomittiin kulemaan ja karkotettiin Kasanin yliopistosta, jossa hän opiskeli lakitiedettä; tuomio joutui siitä, että hänen veljensä oli nihilisti. Mutta vasta v. 1895 hänet saatiin vangituksi ja lähetettiin Siberiaan, josta hänen kuitenkin onnistui päästä karkuun. Tuskin oli hän ehtinyt Venäjälle palata, kun hän teki itsensä tunnetuksi hurjasta kihotustyöstä ensimmäisen duuman vaalien poikotamiseksi. Vaalit oli hänen mielestään määrätty tapahtuma ilman epäkansanvaltaisella pohjalla, ja sen tähden oli niiden tulos jo ennakolta epäilyttävä. Vaaliohjelmaa hän ei kuitenkaan kennyntä pyrkittävänsä, ja niinpä hän v. 1907 käytti pyrskikin

OIVA SODAN VASTUSTAJA.

Puolueemme mieshuksaluetteloon on taas lisättävä yksi nimi: William B. Rubin, asiantajaja Milwaukeeesta, Wis. Kansainvälisen kaavailajan unionin lainopillisen neuvonantajana hän on ollut matmittu union yleisessä kokouksessa Rochesterissa, N. Y., ja siellä herättänyt mitä suurinta huolestusta näin kuuluvalla lausunnollaan: "Jumala Wilsonia, meidän presidenttiämme, auttakoon kansavallan turvaamiseksi Euroopassa. Mi-

nettiin Aberdeenissä Timberworkers unionin taholta sen jälkeen kuin ensin oli jätetty miesten vaatimukset isännille. Brown on ainoastaan Shingleweaver unionin esimies, eivätkä nämä unionit olleet silloin vielä yhdessä kun Timberworkers unioni julisti lakon.

Kaikkissa tapauksissa on syyntä asettaminen Brownin kontolle "mielettömyys, joka voi peittyä vain sen vanhuuteen"; se on vain yksi näitä vanhuudesta kuluneita menettelytapoja, joilla I.W.W:n johtajat ovat aina taistelleet työväenliikettä vastaan. Kieltämätön totuus on, että I.W.W.-liitto julisti lakon Washingtonissa sen jälkeen kuin se ensin oli julistanut sen Montanassa ja Idahossa. Jos sillä todellakin olisi ollut aikomus käyttää vain "työmaalakkoa" Wash-

ingtonissa, niin mistä joutui sitte "vanhanaikaisen lakon" julistaminen muissa valtioissa, ja mistä joutuu se, että Arizonaissa ja muualla on julistettu saman liiton taholta niitä samoja "vanhanaikaisia lakkoja", joilla ei Industrial Workersin toimittajan mielestä ollut mitään voiton mahdollisuuksia?

Luonnollisesti koettaa suomalainen syndikalistinen johtajajakkii taas selittää tätä juttua joksikin muuksi kuin se on. Heidän tehtävänä on etsiä uusia vääristelyjä, sillä eihän toki se Washingtonin puutarvateollisuuden puolen miljoonan rahasto ole vielä kaikki kulutettu, vaikka I.W.W.-liitolla on kallisuuskaarihaalit useassa kaupungissa.

Mielettömyydessä haake Verroja selitys, että "väärinymmärryksen välttämiseksi" oliin pakotettu julistamaan lakko Washingtonissa, koska muuten olisi jouduttu siihen käsitykseen, että I.W.W.-liitto skäppää Timber-

nä vastustan tätä sotaa, niinkuin olen kaikkea sotaa vastaan. Mutta kun kerran minä amerikalaisena olen sotaan joutunut, minulla yksi ainoa velvollisuus, yksi ainoa toivo, yksi ainoa ah — Eikäköön Amerikka, sinun otaoon kunnia ja voittoa!"

VAHINGONILOA.

Eräällä kauppialla oli tapana itse viedä tavarat ostajilleen. Hän tuli pian ostajapiirissään tunnetuksi siitä, että hänellä myös oli tapana tulla ostajilleen enemmän tavaraa kuin he olivat tilanneet. Muutamana päivänä ei kauppias ollutkaan itsekuluttamassa tavaraa ostajille, vaan hänen sijastaan tuli hänen puotipaivelijansa.

"Mikäs nyt kauppaimeistä vaivaa?" kysyi eräs ostajista puotimieheltä, "onko hän sairas?" "Ei, vaan rouva on hänelle lahjottanut kaksoset", vastasi puotilainen. "Se oli hänelle parhaksi", virkkoi silloin ostaja. "Saa kerran itsekin kokea, miltä tuntuu saada puolta enemmän kuin on tilannut."

KUKA ON LENIN?

Tuosta viime aikoina usein mainitusta venäläisestä toverista antaa eräs sveitsiläinen puoluelehti seuraavia tietoja: Kymmenvuotisen maanpakonsa ajan on Lenin oleksellut Sveitsissä ja Geneven kaupungissa julkassut pientä venäjänkielistä lehteä, jota salaa kulettihin Venäjälle. Sodan puhjettua äänestivät duuman sosialistiedustajat sotavarojen myötämisä vastaan, mutta siitä huolimatta he Tscheden kautta sitoutuivat kannattamaan hallitusta sodankäynnissä. Lenin yksin pysyi leppymättömänä ja alun pitäin taisteli tätä venäläisten sosialistien omaksumaa kantaa vastaan. Kolmen sotavuoden kuluessa Venäjän sosialistien kansainvälinen, sotavastainen vähemmistö, jolla v. 1914 ei, Leniniä lukuunottamatta, vielä ollut roukettua esiintyä avoimesti sotaa vastustamaan, on saanut enemmän kannattajia. Nämä ne huhtik. 16 p. 1917 tervehdivät kotimaansa palavaa Leniniä taipumattomana johtajanaan, hän kun yksin sodan ajasta saakka oli kokenut tuota sittemmin niin monilukuisia uhreja vaativaa viitsautta torjua.

Leninin oikea nimi on Vladimir Iljitsch Uljanoff, ja on hän nykyään 47 vuoden ikäinen. V. 1887 hänet tuomittiin kulemaan ja karkotettiin Kasanin yliopistosta, jossa hän opiskeli lakitiedettä; tuomio joutui siitä, että hänen veljensä oli nihilisti. Mutta vasta v. 1895 hänet saatiin vangituksi ja lähetettiin Siberiaan, josta hänen kuitenkin onnistui päästä karkuun. Tuskin oli hän ehtinyt Venäjälle palata, kun hän teki itsensä tunnetuksi hurjasta kihotustyöstä ensimmäisen duuman vaalien poikotamiseksi. Vaalit oli hänen mielestään määrätty tapahtuma ilman epäkansanvaltaisella pohjalla, ja sen tähden oli niiden tulos jo ennakolta epäilyttävä. Vaaliohjelmaa hän ei kuitenkaan kennyntä pyrkittävänsä, ja niinpä hän v. 1907 käytti pyrskikin

nettiin Aberdeenissä Timberworkers unionin taholta sen jälkeen kuin ensin oli jätetty miesten vaatimukset isännille. Brown on ainoastaan Shingleweaver unionin esimies, eivätkä nämä unionit olleet silloin vielä yhdessä kun Timberworkers unioni julisti lakon.

Kaikkissa tapauksissa on syyntä asettaminen Brownin kontolle "mielettömyys, joka voi peittyä vain sen vanhuuteen"; se on vain yksi näitä vanhuudesta kuluneita menettelytapoja, joilla I.W.W:n johtajat ovat aina taistelleet työväenliikettä vastaan. Kieltämätön totuus on, että I.W.W.-liitto julisti lakon Washingtonissa sen jälkeen kuin se ensin oli julistanut sen Montanassa ja Idahossa. Jos sillä todellakin olisi ollut aikomus käyttää vain "työmaalakkoa" Wash-

ingtonissa, niin mistä joutui sitte "vanhanaikaisen lakon" julistaminen muissa valtioissa, ja mistä joutuu se, että Arizonaissa ja muualla on julistettu saman liiton taholta niitä samoja "vanhanaikaisia lakkoja", joilla ei Industrial Workersin toimittajan mielestä ollut mitään voiton mahdollisuuksia?

Luonnollisesti koettaa suomalainen syndikalistinen johtajajakkii taas selittää tätä juttua joksikin muuksi kuin se on. Heidän tehtävänä on etsiä uusia vääristelyjä, sillä eihän toki se Washingtonin puutarvateollisuuden puolen miljoonan rahasto ole vielä kaikki kulutettu, vaikka I.W.W.-liitolla on kallisuuskaarihaalit useassa kaupungissa.

Mielettömyydessä haake Verroja selitys, että "väärinymmärryksen välttämiseksi" oliin pakotettu julistamaan lakko Washingtonissa, koska muuten olisi jouduttu siihen käsitykseen, että I.W.W.-liitto skäppää Timber-